

Fet en doble exemplar a Madrid el dia 7 de juliol de 2003; ambdós textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,
Cristóbal Montoro Romero,
Ministre d'Hisenda

Per la República de Xile,
Nicolás Eyzaguirre Guzmán,
Ministre d'Hisenda

Aquest Conveni va entrar en vigor el 23 de desembre de 2003, data de la recepció de l'última notificació de compliment dels procediments legals interns, segons estableix l'article 27.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 9 de gener de 2004.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

1898 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República de Lituània per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i protocol, fet a Madrid el 22 de juliol de 2003. («BOE» 28, de 2-2-2004.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE LITUÀNIA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República de Lituània i, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat el següent:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests impostos, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

a) A Espanya:

- (i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- (ii) l'impost sobre la renda de societats;
- (iii) l'impost sobre la renda de no residents;
- (iv) l'impost sobre el patrimoni;

(v) els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni;

(denominats d'ara endavant impost espanyol);

b) a Lituània:

(i) l'impost sobre la renda de les persones jurídiques (juridiniu asmenu pelno mokestis);

(ii) l'impost sobre la renda de les persones físiques (flziniu asmenu pajamu mokestis);

(iii) l'impost sobre les empreses amb capital públic (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima);

(iv) l'impost sobre béns immobles (nekilnojamojo turto mokestis);

(denominats d'ara endavant impost lituà).

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin posteriorment a la signatura d'aquest i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions importants que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

Als efectes del present Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) El terme «Espanya» significa el Regne d'Espanya i, utilitzat en sentit geogràfic, comprèn la seva terra ferma, les aigües interiors i el seu mar territorial, així com les àrees marítimes exteriors al seu mar territorial sobre les quals, en virtut del dret nacional del Regne d'Espanya i d'acord amb el dret internacional, Espanya exerceixi o pugui exercir drets de sobirania o jurisdicció;

b) el terme «Lituània» significa la República de Lituània i, utilitzat en sentit geogràfic, comprèn la seva terra ferma, les aigües interiors i el seu mar territorial, així com les àrees marítimes exteriors al seu mar territorial sobre les quals, en virtut del dret nacional de la República de Lituània i d'acord amb el dret internacional, Lituània exerceixi o pugui exercir drets de sobirania o jurisdicció;

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o Lituània, segons el context;

d) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a l'efecte impositiu;

f) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altra Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

g) l'expressió «trànsit internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell o una aeronau explotat per una empresa d'un Estat contractant, llevat quan el vaixell o l'aeronau s'explotin únicament entre punts situats a l'altre Estat contractant;

h) l'expressió «autoritat competent» significa:

(i) A Espanya, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

(ii) a Lituània, el Ministeri d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

j) el terme «nacional» significa:

(i) Una persona física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

(ii) una persona jurídica, societat de persones (partnership) o associació constituïda d'acord amb la legislació vigent en un Estat contractant.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió no definida en aquest té, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, estigui subjecta a imposició en el mateix Estat per raó del seu domicili, residència, seu de direcció, lloc de constitució o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i també comprèn aquest Estat, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals. No obstant això, aquesta expressió no inclou les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades a l'Estat esmentat, o pel patrimoni situat en aquest.

2. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) Aquesta persona es considera resident únicament de l'Estat on tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició en els dos estats, es considera resident únicament de l'Estat amb el qual mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en què aquesta persona té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'Estat on visqui habitualment;

c) si viu habitualment en els dos estats, o no ho fa en cap d'aquests, es considera resident únicament de l'Estat del qual sigui nacional;

d) si és nacional dels dos estats, o no ho és de cap d'aquests, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, les autoritats competents dels estats contractants han de fer tot el que sigui possible per resoldre el cas mitjançant un procediment amistós, tenint en compte el lloc on radica la seu de direcció efectiva, el lloc de constitució i qualssevol altres factors econòmics i materials pertinents. En cas de

no arribar a un acord, als efectes del present Conveni aquesta persona no té dret a acollir-se als beneficis que s'hi preveuen.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes del present Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza tota o una part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

a) Les seus de direcció;

b) les sucursals;

c) les oficines;

d) les fàbriques;

e) els tallers, i

f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. Una obra, un projecte de construcció, instal·lació o muntatge, o les activitats de supervisió relacionades amb aquests, només constitueixen establiment permanent quan l'obra, el projecte o l'activitat tinguin una durada superior a nou mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) La utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformats per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en els subapartats a) a e), amb la condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual sigui aplicable l'apartat 6, actuï per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders que la facultin per subscriure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte a les activitats que aquesta persona dugui a terme per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les esmentades a l'apartat 4 i que, si haguessin estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no haurien determinat la consideració d'aquest lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel mer fet que exerceixi les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que les persones esmentades actuïn dins el marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controlï o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que exerceixi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'un establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si sol qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició de les rendes

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. Les disposicions d'aquest Conveni relatives als béns immobles també s'apliquen als béns accessoris dels béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns immobles, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació, de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals. Els vaixells i les aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Quan la propietat d'accions en una societat o d'altres drets societaris atribueixin al propietari de les accions o els drets societaris el dret al gaudi dels béns immobles que tingui la societat, les rendes derivades de la utilització directa, l'arrendament o l'ús en qualsevol altra forma d'aquest dret de gaudi es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què els béns immobles estiguin situats.

5. Les disposicions dels apartats 1, 3 i 4 també s'apliquen a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa i dels béns immobles utilitzats per a la prestació de serveis personals independents.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, excepte en cas que l'empresa realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest. Si l'empresa exerceix la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant exerceixi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest, en cada Estat contractant s'atribueixen a l'establiment permanent els beneficis que aquest hauria pogut obtenir si hagués estat una empresa diferent i separada que dugués a terme les mateixes activitats o similars, en les mateixes condicions o en condicions similars i tractés amb tota independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent en un Estat contractant, es permet la deducció de les despeses (diferents d'aquelles que no serien deduïbles si l'establiment permanent fos una empresa independent d'aquest Estat contractant) realitzades per als fins de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per a aquests fins, tant si s'efectuen a l'Estat contractant on està l'establiment permanent, com en una altra part.

4. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra de béns o mercaderies per aquest establiment permanent per a l'empresa.

5. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent es determinen cada any pel mateix mètode, si no és que hi ha motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

6. Quan els beneficis compreguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no estan afectades per les d'aquest article.

Article 8. *Transport marítim i aeri.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant procedents de l'explotació de vaixells o aeronaus en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 també s'apliquen als beneficis de la participació en un consorci, en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. *Empreses associades.*

1. Quan

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un altre Estat contractant, o

b) les mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa d'un altre Estat contractant,

i en un cas i en l'altre les dues empreses estiguin, en les seves relacions comercials o financeres, unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que haurien estat obtinguts per una de les empreses si no hi haguessin aquestes condicions, i que de fet no s'han fet a causa d'aquestes, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i, en conseqüència, sotmetre's a imposició.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat —i sotmeti, en conseqüència, a imposició— els beneficis sobre els quals una

empresa d'un altre Estat contractant ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat, i els beneficis així inclosos siguin beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haguessin convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de practicar l'ajust que escaigui a la quantia de l'impost que ha gravat aquests beneficis. Per determinar l'ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

Article 10. *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident d'un altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, els dividends també es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant on resideixi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident d'un altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot passar del:

a) 5 per cent de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat (diferent d'una societat de persones) que tingui directament com a mínim el 25 per cent del capital de la societat que paga els dividends;

b) 15 per cent de l'impost brut dels dividends en tots els altres casos.

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte als beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme dividends en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que realitza la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent situat allà, o presta en aquest altre Estat uns serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada allà, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, llevat en la mesura que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que generen els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent o a una base fixa situats en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consis-

teixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident d'un altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, els interessos també es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident d'un altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot excedir el 10 per cent de l'import brut dels interessos.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2:

a) Els interessos procedents d'un Estat contractant obtinguts per l'altre Estat contractant i dels quals aquest sigui beneficiari efectiu, incloses les seves subdivisions polítiques i entitats locals, el Banc Central o qualsevol institució financera totalment controlada per aquest altre Estat, o els interessos pagats per raó d'un préstec garantit per aquest altre Estat, subdivisió, entitat o institució pública, actuant en el marc de la promoció de l'exportació al qual s'hagi arribat per acord mutu de les autoritats competents dels estats contractants, està exempt de tributació en l'Estat esmentat en primer lloc;

b) els interessos procedents d'un Estat contractant estan exempts de tributació en aquest Estat si el beneficiari efectiu d'aquests és una empresa d'un altre Estat contractant, i l'interès es paga per raó d'un deute sorgit com a conseqüència de la venda a crèdit per una empresa d'aquest altre Estat de qualsevol mercaderia o equip industrial, comercial o científic a una empresa de l'Estat esmentat en primer lloc, excepte quan la venda es realitzi, o el deute es contregui, entre persones vinculades.

4. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb o sense garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i els lots units a aquests títols, així com qualsevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal d'un altre Estat del qual procedeixen les rendes. No obstant això, el terme «interessos» no inclou les rendes considerades com a dividends en virtut del que disposa l'article 10. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos als efectes d'aquest article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el crèdit que generen els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent o una base

fixa en relació amb els quals s'hagi contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i que suportin la càrrega d'aquests, els interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

7. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels interessos, o de les que un i altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos tenint en compte el crèdit pel qual es paguin excedeixi el que haurien convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen en aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12. *Cànon*s.

1. Els cànon

s procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident d'un altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, els cànon

s esmentats també es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànons és un resident d'un altre Estat contractant l'impost així exigít no pot excedir el:

- a) 5 per cent de l'import brut dels cànon
s pagats per l'ús d'equips industrials, comercials o científics;
- b) 10 per cent de l'import brut dels cànon
s en tots els altres casos.

3. El terme «cànon

s» utilitzat en aquest article significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules o cintes o qualsevol altre mètode de reproducció de la imatge o el so per a la seva emissió per ràdio o televisió, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, o per l'ús o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon

s, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànons, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o el bé pel qual es paguen els cànons està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Els cànon

s es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels cànons, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'hagi contret l'obligació de pagament dels cànons i que suportin la càrrega d'aquests, els cànons es consideren procedents de l'Estat on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels

cànon

s, o de les que un i altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànons, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13. *Guany*s de capital.

1. Els guany

s que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6, situats a l'altre Estat contractant, o de l'alienació d'accions d'una societat l'actiu de la qual consisteix principalment en els esmentats béns, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guany

s derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, o de béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, compresos els guanys derivats de l'alienació de l'esmentat establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa) o de l'esmentada base fixa, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. Els guany

s obtinguts per una empresa d'un Estat contractant que exploti vaixells o aeronaus en trànsit internacional, de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional, o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

4. Els guany

s derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2 i 3 només es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14. *Serveis personals independents*.

1. Les rendes obtingudes per una persona física que sigui resident d'un Estat contractant per la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter independent només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, llevat que aquesta persona disposi de manera habitual d'una base fixa en l'altre Estat contractant per exercir les seves activitats. Si disposa de la base fixa, les rendes es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a l'esmentada base fixa. A aquests efectes, quan una persona física resident d'un Estat contractant romangui en l'altre Estat contractant durant un període o períodes d'una durada que excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o s'acabi en l'exercici fiscal considerat, s'entén que disposa de manera habitual d'una base fixa en aquest altre Estat i les rendes obtingudes de les activitats abans esmentades en aquest altre Estat s'atribueixen a l'esmentada base fixa.

2. L'expressió «serveis professionals» comprèn especialment les activitats independents de caràcter científic, literari, artístic, educatiu o pedagògic, així com les activitats independents de metges, advocats, enginyers, arquitectes, odontòlegs i comptables.

Article 15. Treball dependent.

1. Sense perjudici del que disposen els articles 16, 18, 19 i 20, els sous, els salaris i les altres remuneracions similars obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat llevat que l'ocupació s'efectuï en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació es fa d'aquesta manera, les remuneracions derivades d'aquesta es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació exercida en l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en l'Estat esmentat en primer lloc, si:

a) El perceptor roman en l'altre Estat durant un període o períodes d'una durada que no excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o s'acabi en l'exercici fiscal considerat, i

b) les remuneracions es paguen per un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat o en nom seu i

c) les remuneracions no se suporten per un establiment permanent o una base fixa que l'ocupador tingui en l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una ocupació exercida a bord d'un vaixell o aeronau explotat en trànsit internacional per una empresa d'un Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 16. Participacions de Consellers.

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un Consell d'Administració o òrgan similar d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 17. Artistes i esportistes.

1. No obstant el que disposen els articles 14 i 15, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7, 14 i 15, quan les rendes derivades de les activitats efectuades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin, no al mateix artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en el qual s'efectuïn les activitats de l'artista o esportista.

Article 18. Pensions.

Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 19, les pensions i les remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 19. Funció pública.

1. a) Els sous, els salaris i les altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un

Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) No obstant això, els esmentats sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

(i) és nacional d'aquest Estat; o

(ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o bé directament o bé amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) No obstant això, les pensions esmentades només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 15, 16, 17 i 18 s'aplica als sous, els salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 20. Estudiants.

Les quantitats que rebí per cobrir les despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant, un aprenent o una persona en pràctiques que sigui, o hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident d'un altre Estat contractant i que estigui en l'Estat esmentat en primer lloc amb l'única finalitat de prosseguir els estudis o la formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat sempre que procedeixin de fronts situats fora d'aquest Estat.

Article 21. Activitats a alta mar.

1. Les disposicions d'aquest article s'apliquen amb independència del que disposen els articles 4 a 20 d'aquest Conveni.

2. Als efectes d'aquest article, l'expressió «activitats a alta mar» significa les activitats exercides a alta mar en un Estat contractant relacionades amb l'exploració o l'explotació del fons marí, el subsòl i els seus recursos naturals situats en aquest Estat.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat 4, es considera que un resident d'un Estat contractant que exerceixi activitats a alta mar en l'altre Estat contractant exerceix una activitat empresarial en aquest altre Estat a través d'un establiment permanent o una base fixa situada en el mateix Estat.

4. Les disposicions de l'apartat 3 no són aplicables en els casos en què les activitats a alta mar s'exerceixin en un període o uns períodes d'una durada que no excedeixi en conjunt els 30 dies en qualsevol període de dotze mesos. Als efectes d'aquest apartat:

a) les activitats a alta mar exercides per una persona associada amb una altra persona es consideren

exercides per aquesta altra persona quan les activitats siguin substancialment les mateixes que les exercides per la persona esmentada en primer lloc, excepte en la mesura que aquestes activitats s'exerceixin alhora que les seves pròpies activitats;

b) es considera que una persona està associada a una altra persona quan una estigui controlada directament o indirectament per l'altra, o totes dues estiguin controlades directament o indirectament per una tercera persona o persones.

5. Els sous, els salaris i les altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació relacionada amb activitats a alta mar en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat en la mesura que l'activitat s'exerceixi a alta mar en aquest altre Estat. No obstant això, aquesta remuneració només es pot sotmetre a imposició en l'Estat esmentat en primer lloc si l'ocupació s'exerceix per a un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat, i durant un període o períodes d'una durada que no excedeixi en conjunt els 30 dies en qualsevol període de dotze mesos.

6. Els guanys que un resident d'un Estat contractant percebi de l'alienació de:

- a) Els drets d'exploració o explotació; o
- b) el patrimoni situat a l'altre Estat contractant utilitzat en relació amb les activitats a alta mar exercides en aquest altre Estat; o
- c) participacions d'un valor o la major part del valor de les quals derivi directament o indirectament dels esmentats drets o patrimoni, o dels esmentats drets i patrimoni considerats en conjunt, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

En aquest apartat l'expressió «drets d'exploració o explotació» significa el dret sobre els actius que originin les activitats a alta mar exercides en l'altre Estat contractant, o sobre la participació en els esmentats actius o el benefici d'aquests.

Article 22. *Altres rendes.*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles d'aquest Conveni, se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari de les rendes esmentades, resident d'un Estat contractant, exerceixi en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presti serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o el bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament amb l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

CAPÍTOL IV

Imposició del patrimoni

Article 23. *Patrimoni.*

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6, que tingui un resident d'un Estat

contractant i estigui situat en l'altre Estat contractant, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, o per béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant disposi en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. El patrimoni d'una empresa d'un Estat contractant constituït per vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional per aquesta empresa, així com per béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells i aeronaus, només es pot sotmetre a imposició en aquest Estat.

4. Tots els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

CAPÍTOL V

Mètodes per eliminar la doble imposició

Article 24. *Eliminació de la doble imposició.*

La doble imposició s'evita de la manera següent:

1. A Espanya:

D'acord amb les disposicions, i sense perjudici de les limitacions imposades per la legislació d'Espanya:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes o tingui elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Lituània, Espanya permet:

i) La deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Lituània;

ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost pagat a Lituània sobre aquests mateixos elements patrimonials;

iii) la deducció de l'impost sobre societats efectivament pagat per la societat que reparteix els dividends, corresponent als beneficis amb càrrec als quals els esmentats dividends es paguen, es concedeix d'acord amb la legislació interna d'Espanya.

No obstant això, la deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes o als mateixos elements patrimonials, segons escaigui, que es puguin sotmetre a imposició a Lituània.

b) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident d'Espanya o el patrimoni que tingui estiguin exempts d'impostos a Espanya, Espanya, no obstant això, pot prendre en consideració les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquest resident.

2. A Lituània:

Quan un resident de Lituània obtingui rendes o tingui patrimoni que d'acord amb aquest Conveni es puguin sotmetre a imposició a Espanya, Lituània permet, llevat que la seva legislació interna contingui un tractament més favorable:

a) La deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Espanya per raó d'aquesta;

b) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre el patrimoni pagat a Espanya per raó d'aquest.

No obstant això, en qualsevol cas, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni lituà, calculat abans de la deducció, corresponent a les rendes o al patrimoni, segons escaigui, que es puguin sotmetre a imposició a Espanya.

CAPÍTOL VI

Disposicions especials

Article 25. *No-discriminació.*

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos en l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que siguin diferents o més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estiguin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un dels estats contractants o de cap d'aquests.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant no estan sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que exerceixin les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus mateixos residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 7 de l'article 11, o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, els cànon i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició de l'esmentada empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant contrets amb un resident d'un altre Estat contractant són deduïbles per a la determinació del patrimoni sotmès a imposició de l'empresa esmentada, en les mateixes condicions que si s'haguessin contret amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals estigui totalment o parcialment posseït o controlat per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no s'han de sotmetre en l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

Article 26. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un estat contractant o pels dos estats contractants impliquen o poden implicar per a aquesta una imposició que no està d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, amb independència dels recursos previstos pel dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 25, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins els tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició que no sigui conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fonamentada i si per si mateixa no pot arribar a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusta a aquest Conveni. L'acord és aplicable amb independència dels terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o l'aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per intentar evitar la doble imposició en els casos no previstos en el Conveni.

4. A fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors, les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament, fins i tot al si d'una comissió mixta integrada per elles mateixes o els seus representants.

Article 27. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposen aquest Conveni o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos compresos en el Conveni en la mesura que l'esmentada imposició no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat per l'article 1. La informació rebuda per un Estat contractant s'ha de mantenir secreta de la mateixa manera que la informació obtinguda basant-se en el dret intern d'aquest Estat i només s'ha de comunicar a les persones o les autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o la recaptació dels impostos compresos en el Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius als impostos esmentats, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Aquestes persones o autoritats només han d'utilitzar aquesta informació per a aquestes finalitats. Poden revelar la informació a les audiències públiques dels tribunals o a les sentències judicials.

2. En cap cas les disposicions de l'apartat 1 es poden interpretar en el sentit d'obligar un dels estats contractants a:

a) Adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les d'un altre Estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;

c) subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments co-

merciais o informació la comunicació dels quals sigui contrària a l'ordre públic (ordre public).

Article 28. Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

**CAPÍTOL VII
Disposicions finals**

Article 29. Entrada en vigor.

1. Cadascun dels governs dels estats contractants ha de notificar a l'altre que s'han complert els procediments legals interns per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

2. El Conveni entra en vigor en la data de recepció de l'última notificació a què es refereix l'apartat 1 i les seves disposicions s'apliquen en els dos estats contractants:

a) En relació amb els impostos retinguts a la font, a les rendes que s'obtinguin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què el Conveni entri en vigor;

b) en relació amb altres impostos sobre les rendes i els impostos sobre el patrimoni, als impostos exigibles en els períodes impositius que comencin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què el Conveni entri en vigor.

Article 30. Denúncia.

El Conveni estarà en vigor mentre no el denunciï un dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni, per via diplomàtica, si ho notifica per escrit almenys sis mesos abans del terme de qualsevol any civil. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte en els dos estats contractants:

a) En relació amb els impostos retinguts a la font, sobre les rendes que s'obtinguin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què s'hagi notificat la denúncia;

b) en relació amb altres impostos sobre les rendes o els impostos sobre el patrimoni, sobre els impostos exigibles en els períodes impositius que comencin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què s'hagi notificat la denúncia.

En fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Conveni.

Fet en doble exemplar, a Madrid, el 22 de juliol de 2003, en les llengües, espanyola, lituana i anglesa, els tres textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,
Ramón de Miguel,
Secretari d'Estat
d'Afers Europeus

Per la República de Lituània,
Vytautas Antanas Dambrava,
Ambaixador extraordinari i
plenipotenciari de la República de
Lituània a Espanya

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República de Lituània per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut en les disposicions següents que formen part integrant del Conveni.

I. Amb referència a l'article 2, apartat 2.

S'entén que els impostos sobre l'import de sous o salaris pagats per les empreses es consideren igualment impostos sobre la renda, amb exclusió de les quotes a la seguretat social i de qualsevol altra quota de naturalesa similar.

II. Amb referència a l'article 2, apartat 4.

En el cas de la introducció a Lituània d'un impost local, s'entén que les disposicions d'aquest Conveni també són aplicables a l'impost esmentat.

III. Amb referència a l'article 4, apartat 3.

S'entén que les disposicions de l'apartat 3 són aplicables mentre que per a la determinació del lloc de residència el criteri de la seu de direcció efectiva no s'utilitzi d'acord amb el que disposa la legislació interna lituana. En el cas de l'aplicació d'aquest criteri, les autoritats competents de Lituània han d'informar tan aviat com aquest criteri sigui aplicable a les autoritats competents espanyoles i, des de la primera data possible, determinada per les autoritats competents dels dos estats contractants, en comptes del que disposa l'apartat 3 són aplicables les disposicions següents:

«3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, es considera resident de l'Estat en què estigui la seva seu de direcció efectiva.»

IV. Amb referència a l'article 5, apartat 3.

Si en un Conveni per evitar la doble imposició signat posteriorment a la signatura d'aquest Conveni entre Lituània i un tercer Estat que en el moment de la signatura del Conveni fos membre de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic, Lituània acorda un període de durada superior a nou mesos o una definició en la qual no es fa referència a un projecte de muntatge, amb el mateix període de durada establert al paràgraf esmentat, el període o la definició s'apliquen automàticament a aquest Conveni com si constessin expressament a l'apartat 3, i tenen efecte des de l'última d'aquestes dues dates: aquella en la qual tinguin efecte les disposicions d'aquell Conveni o en la qual tinguin efecte les disposicions d'aquest Conveni.

V. Amb referència a l'article 6, apartat 2.

S'entén que l'expressió «béns immobles» inclou les opcions (acords pels quals es garanteix el dret, sense imposar cap obligació, d'adquirir o alienar béns immobles per un preu determinat i en un termini de temps concret).

VI. Amb referència a l'article 6, apartat 3.

S'entén que tots els rendiments i els guanys derivats de l'alienació de béns immobles a què fa referència l'article 6 i situats en un Estat contractant, es poden sot-

metre a imposició en aquest Estat d'acord amb el que disposa l'article 13.

VII. Amb referència als articles 10, 11, 12 i 13.

a) No obstant les disposicions d'aquest Conveni, una societat resident d'un Estat contractant en la qual socis no residents d'aquest Estat participin, directament o indirectament, en més del 50 per cent del capital social, no té dret a les exempcions fiscals que estableix aquest Conveni respecte a dividendes, interessos, cànon i guanys de capital procedents d'un altre Estat contractant. Aquesta disposició no és aplicable quan la societat efectui operacions empresarials substantives, diferents de la simple tinença d'accions o béns, en l'Estat contractant del qual sigui resident.

b) No obstant això, una societat que d'acord amb l'epígraf precedent no tingui dret als beneficis del Conveni respecte a les esmentades categories de renda podria obtenir els esmentats beneficis si les autoritats competents dels estats contractants convenen, d'acord amb l'article 26 d'aquest Conveni, que la constitució de la societat i la realització de les seves operacions es basen en sòlides raons empresarials i, per tant, no tenen com a propòsit principal l'obtenció d'aquests beneficis.

VIII. Amb referència a l'article 11, apartats 2 i 3.

Si en un Conveni per evitar la doble imposició signat posteriorment a la signatura d'aquest Conveni entre Lituània i un tercer Estat que en el moment de la signatura del Conveni fos membre de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic, Lituània acorda l'exempció dels interessos procedents de Lituània, diferents dels esmentats a l'apartat 3, o un tipus impositiu sobre els interessos inferior al que estableix l'apartat 2, llavors aquesta exempció o tipus impositiu s'apliquen automàticament a aquest Conveni com si constessin expressament a l'apartat 3 o a l'apartat 2 respectivament, i tenen efecte des de l'última d'aquestes dues dates: aquella en la qual tinguin efecte les disposicions d'aquell Conveni o en la qual tinguin efecte les disposicions d'aquest Conveni.

IX. Amb referència a l'article 19, apartats 2 i 3.

Si en un Conveni per evitar la doble imposició signat posteriorment a la signatura d'aquest Conveni entre Lituània i un tercer Estat que en el moment de la signatura del Conveni fos membre de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic, Lituània acorda una definició de cànon en la qual s'exclouï qualsevol dret o una altra propietat continguda al paràgraf 3, o l'exempció de l'impost lituà sobre els cànon dels cànon procedents de Lituània, o l'aplicació de tipus impositius inferiors als establerts a l'apartat 2, aquesta definició, exempció o tipus inferior s'apliquen automàticament a aquest Conveni com si constessin expressament a l'apartat 3 o a l'apartat 2, respectivament, i tenen efecte des de l'última d'aquestes dues dates: aquella en la qual tinguin efecte les disposicions d'aquest Conveni o en la qual tinguin efecte les disposicions d'aquell Conveni.

X. Amb referència a l'article 13, apartat 1.

Als efectes d'aquest apartat l'actiu de la societat no inclou els béns immobles en els quals la societat du a terme la seva activitat, llevat dels que estiguin en règim d'arrendament.

PER DONAR FE DE TOT AIXÒ, els signataris, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Protocol.

Fet en doble exemplar a Madrid, 22 de juliol de 2003, en les llengües espanyola, lituana i anglesa; els tres textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,
Ramón de Miguel,
Secretari d'Estat
d'Afers Europeus

Per la República de Lituània,
Vytautas Antanas Dambrava,
Ambaixador extraordinari i
plenipotenciari de la República de
Lituània a Espanya

Aquest Conveni va entrar en vigor el dia 26 de desembre de 2003, data de recepció de l'última notificació de compliment dels procediments legals interns, segons estableix l'article 29.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 9 de gener de 2004.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

CAP DE L'ESTAT

1972 *CORRECCIÓ d'errades de la Llei 48/2003, de 26 de novembre, de règim econòmic i de prestació de serveis dels ports d'interès general.* («BOE» 29, de 3-2-2004.)

Havent observat errors i errades en el text de la Llei 48/2003, de 26 de novembre, de règim econòmic i de prestació de serveis dels ports d'interès general, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 284, de 27 de novembre de 2003, i en el suplement en català número 24, d'1 de desembre de 2003, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 4733, a l'article 22.5.l).a), segona columna, on diu: «En lloc d'ancoratge amb amarratge a port», ha de dir: «En lloc d'ancoratge amb amarratge a mort».

A la pàgina 4735, a l'article 24.5.l.A).a.1), 1r, segona columna, en el quadre, on diu: «Concepte», ha de dir: «Grup de mercaderia», i on diu: «Euros/unitat», ha de dir: «Euros/tona».

A la pàgina 4743, a l'article 38.1, a la segona columna, paràgraf primer, on diu: «d'un Pla director (...)», ha de dir: «del Pla director (...)».

A la pàgina 4750, a l'article 65.1, segona columna, on diu: «(...) dels serveis tecniconàutics», ha de dir: «dels serveis de practicatge i tecniconàutics».

A la mateixa pàgina, a l'article 65.2, segona columna, sisena línia, on diu: «les inscripcions», ha de dir: «les prescripcions».

A la pàgina 4750, a l'article 65.2, segon paràgraf, primera columna, on diu: «Als serveis de practicatge, tecniconàutics (...)», ha de dir: «Als serveis de practicatge i tecniconàutics (...)».

A la pàgina 4755, a l'article 77.4, primera columna, on diu: «El titular d'una llicència per a la prestació d'un